

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 300 Lei. — Șase luni 150 Lei. — Trei luni 80 Lei. — Pentru străinătate un an 600 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marți și Vineră

Prețul inserțiunilor: un șir pe 5 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază.

Congresul Asociației clerului Andrei Șaguna

Nr. 24—1925.

Convocare

În înțelesul §-ului 10 din statutele Asociației «Andrei Șaguna» a clerului mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș — având arhierasca binecuvântare — convocăm al VI-lea congres ordinar al preoților, pentru comemorarea sinodului ecumenic dela Niceea, pe zilele de 17 și 18 Noembrie a. c., la Sibiu, cu următorul

PROGRAM:

Ziua I. A. m.: 1. Slujba sf. liturghii în catedrala mitropolitană, cu predică și chemarea Duhului sfânt.

2. Deschiderea congresului prin președintele Asociației.

P. m.: 1. Sinodul ecumenic dela Niceea în lumina istoriei (conferență).

2. Importanța actuală a sinodului ecumenic dela Niceea (conferență).

Seara: Festival religios (conferență, coruri).

Ziua II. A. m.: 1. Raportul comitetului central.

2. Raportul casierului.

3. Propuneri (Vor fi anunțate Biroului central cel puțin cu 3 zile înainte de congres).

Delegații despartimentelor, aleși în sensul §. 6 pct. 1 din Regulament, precum și toți cei cari doresc să participe la congres, se vor anunța la Biroul central al Asociației. Tot Biroului central i se vor trimite și conferențele ce se vor citi la congres.

Membrii comitetului central sânt convocați la ședință pe ziua de 16 Noembrie a. c. ora 4 p. m. În aceeași zi la ora 6 p. m. va avea loc consfătuirea membrilor Asociației clerului.

Sibiu, la 20 Octombrie 1925.

Dr. Gh. Ciuhandu,
președinte.

Prof. N. Colan,
secretar.

NB. Ziarele noastre sânt rugate să publice această convocare cel puțin sub forma unei știri sumare.

FOIȘOARA

Contribuțiuni la istoria românilor ardeleni în secolul XVIII

(Urmare)

Toate acestea se comunică comandamentului general, pentru a aviza despre ele regimentul prim valah și pentru a lua dispozițiunile ulterioare, cu cel adăos, că afară de inculpații de mai sus, în actele de investigație mai obvin și alte multe persoane, cari prin purtarea lor contrară ordinii și legii s'au făcut punibile și anume, caporalul Achim, soldatul Mogușan, și alții, cari însă nu au fost supuse investigațiunii și condamnării. Se așteaptă aici raportul, că cu ce se motivează aceasta și ce măsuri s'au luat în contra acelor indivizi?

Dela consiliul belic aulic, Viena la 15 Ianuarie 1783. Hadic m. p. De Fürst m. p. Cătră Comandamentul General al Ardealului în Sibiu.

Sentința aceasta, foarte amănunțită în motivarea ei, cât privește esența lucrului, e atât de

Patriarhia românească

Ziua de 1 Noembrie 1925 are în istoria bisericii române preeminența unui act de glorificare a idealului ortodox și a realizărilor lui fecunde în trecut și valoarea unui act deschizător de mari perspective pentru aspirațiile și dezideratele prezente și viitoare ale propovăduitorilor Evangheliei în lăuntrul neamului nostru.

Investitura regală a celui dintâi patriarh al Bisericii ortodoxe române, confirmă profunzimea și indisolubila legătură spirituală între poporul nostru și între ortodoxia credinții lui străbune.

Formula acestei superioare sinteze spirituale a fost înălțarea bisericii ortodoxe române la vrednicia canonică de patriarhie. Căci noi vedem în acest titlu de prestigiu, afirmarea și recunoașterea necesității unei mai intense orientări spirituale a vieții noastre raționale și sociale prin păstoria ei în duh ortodox.

Patriarhatul ortodox românesc este apoteozarea eșecurilor eforturi culturale și etice săvârșite de biserica noastră întru dureroase și seculare mucenicii, pentru conservarea ființei noastre etnice și pentru inspirarea superioară a creațiilor ei specifice.

Biserica ortodoxă română, e chemată azi să reia și să continue clasică ei tradiție culturală de iluminare a minții și conștiinței naționale prin entuziasm și prin devotament creștin.

Dar ei i se impune și actualizarea unui misionarism cu caracter panortodox

în vederea străngerii legăturilor bisericii ortodoxe — întrucât reprezentând o majoritate ortodoxă perfect unificată ca doctrină și disciplină și solidară în aspirații cu neamul nostru pe temeiul altruismului evanghelic, ea singură va putea face din frăția bisericilor ortodoxe o realitate spirituală, o rezistență masivă și o forță de impunător militantism pe teren social.

De aceea participarea tuturor bisericilor ortodoxe la marele act al investiturii primului patriarh român are o profundă semnificație.

Dureroasele izolări și individualisme dispar și fac loc solidarității și frăției conștiente de secerurile și idealurile ei veșnice.

În generoasele acțiuni pentru rodirea sufletului național prin Hristos, *ritmul ortodox* triumfă azi în toate bisericile surori și pregătește progresiv definitivă lor armonie evanghelică.

Patriarhatul nostru este menit să însemneze și un patronaj al expansiunii culturale a ortodoxiei românești și al concentrării în jurul ei a tuturor eforturilor celorlalte biserici ortodoxe. Concepția *sinopselor ortodoxe* a ajuns deci la un punct culminant de evoluție și aceasta înseamnă o înălțare a conștiinței de misiunea pe care biserica ortodoxă o are în lume și încadrarea ei în dinamismul vieții sociale și naționale cu toate puterile și contribuțiile ei spirituale.

Precizând astfel conturul unor mari perspective și însușind înțelețele noastre

elocvență, încât nu are trebuință de nici un comentariu. Din ea se vede clar, fără nici o altă explicație, că și în județul Făgăraș, și probabil că în Ardealul întreg, la anul 1783 curentul era puternic pentru trecerea uniților îndărăt la ortodoxie, tot așa cum văzurăm din celalalt document, scos tot din arhivele corpului XII de armată austro-ungar, că era acest curent în întreaga Valea Hațegului. Și de astădată nu mai umblase nici un călugăr ortodox printre oameni, pentru a-l capacita să se reîntoarcă la sânul bisericii străbune, ci oamenii din îndemnul lor propriu erau decisi să facă acest pas. Nici la anul 1783, după 83 de ani trecuți dela înăptuirea unirii, nu era deci consolidată unirea, nu avea temelii și rădăcini adânci în sufletele țărănimii noastre, și câteva generații de ale ei au petrecut acești 83 de ani în continuu sbuciumări dureroase sufletești, pentru sila care li se făcea, de a fi păstoriți sufletește de niște preoți, cari nu erau ai lor.

Aceasta era la anul 1783 situația românilor din Ardeal, din punct de vedere bisericesc, și împăratul Iosif II, care a arătat destulă bu-

năvoință față de biserica ortodoxă română de aici, cunoștea bine această situație, din călătoriile sale prin Ardeal. Afară de aceasta, rapoartele oficiale mergeau mereu din Ardeal în Viena, despre tot ce se petrecea aici între uniți și neuniți. Și rapoartele acestea nu vor fi fost tocmai favorabile neuniților, după ce cumpăna era plecată încă tot spre catolicism la oficialitatea ardeleană. În general însă știa împăratul Iosif, că sânt certe între românii uniți și ortodocși din Ardeal, și de aceea la 20 August 1782 a dat o nouă patentă împărătească, în care a regulat raporturile dintre cele două biserici, în felul, că li-a poruncit să rămână fiecare cu credințioșii pe cari li are, — proselitism să nu mai facă nici una din ele.

Aceasta a fost patentă așa numită «de unire», despre care se face amintire în notificarea publicată mai sus; și după ce nu știu ca ea se fi fost publicată undeva, o dau în textul ei românesc de atunci, copiat după originalul tipărit cu litere cirile, în tipografia seminarului d'n Blaj, — pe atunci poate că singura tipografie în Ardeal, care era provăzută cu litere cirile românești.

speranțe, urăm celui dintâi Patriarh al României isbândă deplină în toate activitățile Preafericirii Sale, pentru realizarea idealului creștin în scumpa noastră țară ortodoxă.

Întru mulți ani, Prea Fericite Săpănel

În cele următoare publicăm un scurt raport despre decursul solemnităților Investiturii:

Sâmbătă seara, în 31 Octombrie a. c., în ajunul solemnității I. P. S. Sa Dr. Miron Cristea, primul Patriarh al României, — a avut loc la Patriarhie o priveghere, la care, în afară de marile număr de credincioși ce populus biserica au luat parte toți ierarhii bisericii noastre și reprezentanții celorlalte biserici ortodoxe.

Duminică dimineața la orele 8 1/2 s'a oficiat la catedrala Patriarhiei o liturgie festivă de către PP. SS. LL. arhieriei Teofil Mihăilescu, Platon Ciossu și Grigorie Leu înconjuși de cler.

Răspunsurile religioase au fost date de corul catedralei de sub conducerea maestrului Cucu. Au luat parte toți ierarhii, membrii guvernelor, mulți generali, parlamentari și un număr numeros public.

În curtea Patriarhiei se afla o companie de onoare cu muzică și drapel din reg. 31 Infanterie.

După terminarea liturgiilor festive, parte din asistență a trecut palatul patriarhal pentru a se pregăti pentru plecarea spre Palatul regal, parte s'au dus direct la palat.

La orele 10 jum. a pornit din curtea catedralei spre palatul regal din calea Victoriei, cortegiul alcătuit în ordinea următoare:

Doi soldați călări din reg. 4 roșiori, trăsură cu prefectul poliției; trăsură cu protoierii Vințilescu și Georgescu; un căpitan și trei locotenenți călări din reg. 4 roșiori; un escadron; trăsură de ceremonii a Palatului, cu I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea, însoțit de dl. Al. Lăpedatu, ministrul cultelor; a doua trăsură de gală a Palatului cu II. PP. SS. LL. mitropolitii Pimen al Moldovei și Nicolae al Ardealului; a treia trăsură cu I. P. S. Sa Nectarie, mitropolitul Bucovinei și arhiepiscopul Gurie al Basarabiei.

Trăsură cu I. P. S. Sa Patriarhul Dr. Miron Cristea era escortată de doi ofițeri superiori călări.

Cortegiul era închis de un alt escadron din reg. 4 roșiori.

O mulțime imensă se afla pe o parte și pe de alta a străzilor ce duc dela Patriarhie spre Palatul regal, privind trecerea I. P. S. S. Miron, a înalților ierarhi și demnitari ai Statului.

La ora 10:55 se aflau adunați în sala Tronului la Palatul regal din Calea Victoriei: membrii guvernului în frunte cu președintele consiliului, dl. I. I. C. Brătianu, corpul diplomatic, II.

PP. SS. LL. mitropoliții bisericilor ortodoxe suiori, membrii Sf. Sinod, delegații cultelor străine din țară, dñii senatori și deputați, reprezentanții înaltei curți de casație, generalii afișori în capitală, consiliul superior legislativ, reprezentanții Academiei Române, decanii facultăților și rectorul universității.

La ora 11 precis, dl. Stăncea anunță: «Maiestățile Lor», și imediat după aceea MM. LL. Regele și Regina, AA. LL. Principele și Prințesa Moștenitoare apar precedați de Curtea Regală.

M. Sa Regele și Regina iau loc pe escadru, având în dreapta pe Principele Carol și în stânga pe Prințesa Elena.

În același moment este condus în sala Tronului I. P. S. Sa Patriarhul Dr. Miron Cristea.

Patriarhul avansează către escadru regală, ear dl. Alex. Lăpedatu, ministrul cultelor și al artelor, citește decretul regal de investitură al primului Patriarh român.

M. Sa Regele îi înmânează cărja pastorală roșind formula protocolară.

După ce a primit din mâinile Suveranului cărja patriarhală, I. P. S. Sa Dr. Miron Cristea a rostit următoarea cuvântare:

Cu prilejul investiturii mele de Mitropolit-primat al țării, Maiestatea Voastră mi-ați indicat preagaților o parte din programul îndatoririlor imediate în cuvintele: *că din scaunul acesta am o frumoasă menire, de a înălța politica religioasă a lui Mihai Viteazul, care prin înălțarea «Mitropoliilor ortodoxe de Alba-Iulia ținea să apropie și să unească bisericile toate țările românești»...* și V-ați exprimat dorința ca munca chemării mele să «aducă roade fericite pentru organizarea temeinică și unitară a bisericii române».

Dorința Maiestății Voastre a fost pentru Smerenia mea și pentru împreună-lucrătorii mei în via Domnului — vlădici și clerici — poruncă, pe care nu am scăpat-o din vedere nici o clipă, până când cu ajutorul binevoitor — uneori chiar unanim și plin de înșufletire — al tuturor factorilor țării — în frunte chiar cu Maiestatea Voastră — nu am înălțuit-o spre mulțumirea tuturor celor ce au experiențe depline în această privință. Tocmai în lunile acestea, noua și unitara lege bisericească de auto-cărmuire — cu conlucrarea clerului și a poporului binecredincios — se pune în aplicare.

Drept încoronare a contopirii celor cinci biserici provinciale într-o organizare unitară, a urmat în mod firesc și înălțarea

Mitropolitului din Capitala țării-mărite la rangul de Patriarh.

De altă parte, unirea bisericească a tuturor provinciilor bisericești, va întârzi astfel puterile Bisericii ortodoxe, ca să poată înviora așezămintele sale de azi, și să creeze altele noi, încât să poată adănci mai bine de cât în trecut Sfintele Scripturi, scoțând din nescutul și curatul lor izvor apă vie pentru generalizarea în cercuri tot mai largi a convingerilor evanghelice, fără de cari Biserica se perde în formalități fără fond și fără a avea pentru viață o infalibilă busolă de creștinești îndrumări. Spre această țintă trebuie să se îndrepteze în viitor preocupățiunile tuturor organelor bisericești și ale factorilor, cari voesc a-i oferi sprijinul moral și material.

În scopul acesta ne trebuie mai întâi o pleiadă întreagă de clerici cu temeinică cultură teologică și universală, care să sporească micul dar inimosul număr al celor ce avem azi; și cari să pornească o mișcare literară bisericească la înălțimea zilelor de azi. Sub conducerea conștientă a acestora clerul nostru pastoral — tot mai bine pregătit — va introduce tot mai multă evlavie și artă în frumusețea noastră rituală, va spori în zelul apostolesc și va începe tot mai mult să-și câștige și mențină în toate părțile rolul său educativ în viața noastră socială, dând acestei vieți o puternică nuanță de cultură creștină și menținând și nobilitând în cultura neamului acel miros de tămâie al vechilor tradiții, cum a transpirat în decursul veacurilor trecute prin strășinile învechite ale Bisericilor noastre de lemn, cari au atât de neperitoare merite întru formarea sufletului unitar al neamului și întru oțelirea lui pentru a supraviețui plin de nădejde atâtea primejdii, câte au trecut peste capul părinților noștri.

Deodată cu aceasta, Biserica trebuie să-și adune mijloacele și pentru o întreagă operă umanitară, filantropică și samaritană și să-și afirme rolul ei firesc și în așezămintele existente de asemenea natură, căci fără de aceasta misiunea ei ar rămâne incompletă. Și în asemenea materie Biserica mai mult ca ori care instituție poate să reverse duhul milosteniei desinteresate asupra aproapelui.

Patenta e următoarea:

— «Numărul 6984, Iosif al II., din mila lui Dumnezeu, ales I(m)p(ă)ral Râmleanilor, pururea podomnic, Craiul țărilor nemțești, ungurești și al Boheimiei, iproci. Arhipovățitorul Austriei, povățitorul Burgundiei și a Lotaringiei, mare princip Ardealului, și spanul Săculilor, iproci.

Facem științare prin rândul acestora tuturor, căora se cuvine a ști, pre cum fiind că Noi de atunci încă dintru începutul Ocarăului Noastre, între celelalte Griji a Crăștii Datoriei Noastre, neam fi întors Părințelea Noastră nevoiță și spre aceea, ca Pacea și Linieștea cea din lăuntru a iubitului nostru Marelui Principat al Ardealului tot mai mult să se întărească, urmând Pildelor celor prea mărite a cei de prea mărită pomenire, Ipărăteșii și Crăiasii Mariei Tereziei, Maicii Noastre cei Prea dorite, Carea după ce răsărise între Norodul Românesc cu numele legii împărechierii și turburările, — foioșitoare mijlociri, după cum era Vremile acelea, porunciri prin Patenșul cel din anul 1771 Martie 21, — pentru întoarcerea păcii și liniștii din lăuntru a mai sus numitului Marelui Nostru Principat, ca întărările deghinării și sumețiile celor dintre sine, ce să sporia între supușii Noștri cei de Legea Grecească, uniți și neuniți Români, cu atâtea mai adevărat să se tae și Oi-

nirea inimilor între numiții mai sus supușii Noștri cei de Legea Grecească, spre creșterea fericirii cea statornică, cu atât mai vârtos să se poată dobândi, am așezat, ca prin Patenșul Nostru oare ce Regulii îndreptătoare și orânduiri, care să fie despre o parte asemenea ca și celele mai de nainte ce sau fost porunciri în adusul mai sus Patenșul cel din anul 1771. Eară despre o parte altele după cum sau schimbat vremile de atunci încoașe, în lucrul legii să li se pue deiznov ca o lege nemicață și în tot locul unde ar lăcui Uniți și neuniți, la înălțesul fiete căora în limba lor să li se vestească.

Veți ști dar prin Putearea acestui Patenș a Nostru, toți și fiete ceari Supuși ai Noștri Români de Legea Grecească, și cei Uniți și cei neuniți, cumcă Preaînalta Vocea Noastră aceasta easte:

1. Ca neuniții cu tot deadinsul să se contenească de toate hulele, vorbele și scrisorile, care ar veni spre lăpădarea și scăderea sau stricarea Sfintei Uniri, a acei ce easte primită în legea Patriei, și carea ar putea naște ură în inimile altora împotriva aceiași Sfinte Uniri, toate cele ce sânt a legii sale slobođ și fără hotărrea locurilor cu adevărat, dar întru liniște să șile facă, pe Uniți nici întru ascuns, nici de față ai desmănta dela Unire să nu cuteze, nici Preo-

tilor lor, cari afară trimiși fiind undeva, Unirea cu pace sar învâța, nici o împedecare să nu le aducă; cu un cuvânt, în tot chipul să se ferească, ca Uniților nic o pagubă sau scărba să nule facă.

Așiderea Uniții, și Preoții și Mireanii, să știe, cumcă Preaînalt Cugetul Nostru tocma nu easte, ca ne uniții cu țaria, cu frica și cu mijlociri silitoare să se smintească întru ținerea Legii sale, ci încă voim și poruncim tare, ca aceașee Pace și Înălțesere să aibă la olaltă cu ne uniții, carea Toleranția sau Suferirea și dragostea cea Creștinească o poștească, și pre dănsii cu cuvinte, cu fapte sau cu scrisori, pentru Leage ai necăji, ai huli, sau intramintrea măcar cum ai vătămă, nici de cum să nu îndrănească.

2. Ca neuniții ne amintit să se lase și să se fie și de aci nainte întru avearea Bisericiilor, a Cășilor celor de rugă, a caselor și a fundușurilor celor poșești, care le au acum, tocma de arfi și mai puțin cu numărul decât Uniții învrn loc unde ar lăcui mestecați cu Uniții. Eară și ei, pre cei Uniți din Bisericii, din Cășile ceale de rugă, din casele și fundușurile ceale poșești ai lipsi, pre Preoți ai țipa afară și ai scoate, supt foarte grea pedeapsă să nu îndrănească.

3. Pre cum prin Prea năltele Orânduiri oprit easte peste tot, ca a nici uniți Legi popo-

Până când neamul era în toiul lup-
telor pentru existența sa, era firesc ca și
Biserica să-și pună cea mai mare parte a
energilor sale în serviciul idealurilor na-
ționale. Iar acum — când idealul suprem
s'a înfăptuit — Biserica trebuie să-și in-
drepteze toate puterile sale, într-o pune
la temelia tuturor acțiunilor individuale și
colective ale credincioșilor ei atât de bine-
făcătoarele învățături ale Evangheliei lui
Hristos.

Iar în afară, Biserica română va năzui
să-și asigure în concertul Bisericilor or-
todoxe naționale și — după putință — în
sânul creștinismului din toată lumea un
loc corespunzător cu importanța și cu mă-
rimea serviciilor de ordin religios, moral
și cultural, pe care le va putea închina
evangheliei și crucii lui Hristos.

În fața acestor probleme mari și grele,
în serviciul cărora trebuie să stea toți fac-
torii și toate așezăminte țării, și noua
mea demnitate de Patriarh — ca și a ce-
lorlalte căpetenii ale țării, — nu poate fi loc
de mărire și de odihnă, ci de muncă, după
cuvântul Scripturii: «Cine vrea să fie cel
mai mare între voi, trebuie să fie vouă
slugă». (Marcu X, 43).

Munca a fost în trecutul meu scara
înălțării mele din modestul dar onoficil
post de dascăl primar și până la Patriarhie.

Mulțumindu-Vă — Sire — cu adâncă
recunoștință de prea înalta grație regescă,
de care în atâtea rânduri m'ați învrednicit
și de investirea mea cu onorifică dar
greaua cărje de Patriarh: declar, că slugă
credincioasă a bisericii și a țării voui să
rămân și de aci înainte, până când Dum-
nezeu va menține modestele puteri cu cari
m'a înzestrat, urmând pildele pline de în-
demn ale Majestații Voastre, ale sumpiei
noastre Regine, asupra cărora implor bi-
necuvântarea lui Dumnezeu, rugându-L, ca
Majestații Voastre, Altețelor Lor Regale
Principelui moștenitor și soției Sale, pre-
cum și întregii familii regale să Vă facă
parte de zile senine, pline de mulțumire
și de glorie, mulți, mulți, mulți ani.

Cu vocea clară și sigură M. Sa Regele
răspunzând cuvântării l. P. S. Sale Patriarhului
pronunță următoarea cuvântare:

*Pe cât de fericit eram când ai fost
chemat de peste munți liberați prin vitejia*

reni să îndrăznească ași rădica loruși Bisericii
și Căsi de rugă, sau Școale în puterea sa, așa
și ne uniți și Uniți încă de vor avea lipsă
unde de Biserica sau Casa de rugă, datori
să fie ase ruga cu cuvântă despre aceasia Crăe-
scului Nostru într-un acel Mare Prințipat Guber-
nium pentru slobozenie și să asculte de Reso-
luțiile aceluiași Gubernium și de a Noastre,
care încă să va putea, după cum vor fi vre-
mile, să vor da; că Intramintrea, nu numai Bi-
searicile care le vor face în puterea sa, fără
dobândita mainainte slobozenie, să vor închide
și nici o slujbă Dumnezească năvăla lăsa In-
trânsele, ci încă și Incepătorii unii reale rân-
dueli, ca aceștia, după fealul v-novăției lor foarte
greu să vor pedepsi.

4. De nu ar avea ne uniți învrun loc Bi-
searică, sau Popă, sloboz leva fi lor asă ducă
la Bisericele ceale vecine de Legea sa, pentru
slujba cea Dumnezească, ba și pentru cerce-
area Bolnavilor, Botezul Pruncilor, Astrucarea
morților, — Popi de Legea sa din satele ceale
vecine a aduce fără nici o împedecare slobozi
vor fi.

5. Carii dintre ne uniți vreau asă popi,
acea nu în vecina Țară Românească, sau în
Moldova, ci când sar întâmpla să ne milostivim
ale numi Episcop, atunci prin acela, ear întâm-

ostașului și virtuțile poporului român la pă-
storia Mitropoliei Ungro-Vlahiei, pe atât de
fericiți sânt astăzi când îți încredințez cărja
de Patriarh al bisericii ortodoxe române,
după ce Sf. Sinod împreună cu Adunările
Naționale au ridicat scaunul arhiepiscopal
și mitropolitan al Ungro-Vlahiei la rangul
de scaun patriarhal.

Din timpul Basarabilor și Mușafinilor,
descălcători de țară, cari au pus temeliile
neperitoare ale Mitropoliei Ungro-
Vlahiei și Moldovei, nu s'a înscris o pa-
gină mai strălucită în istoria bisericii or-
todoxe române, ca aceea înfăptuită în anul
acesta prin înălțarea la rangul de Patriarh
a Primatului Românii.

Istoria națională ne dovedeste că, la
noi românii, națiunea și religia au
fost pururea strâns unite. Biserica s'a în-
firipat pe încetul la adăpostul codrilor
odată cu formarea limbii, a naționalității
și a statului. Statul a crescut împreună cu
biserica. Voevozii apărau biserica și bise-
rica era mângâierea și întărirea Voevoților.
Limba s'a creat una și nedespărțită prin
biserica și peste hotarele vremelnice, dela
Oltenia întâelor locașe mândrești până la
Maramureșul care ni-a dat întâele mo-
numente de limbă românească. Iar spiritul
național a urmat acestei dezvoltări unitare
a limbii și culturii.

Dar rolul bisericii noastre naționale a
trecut și dincolo de hotarele de miazăzi
după sfârșitul Împărăției de Răsărit. Cu
mână largă, Voevozii români, în locul îm-
părărilor creștini cazuți, au fost ocrotitorii
și ajutătorii pentru întregul răsărit creștin,
unde atâtea sfinte lăcașuri păstrează amin-
tirea ale Voevoților noștri, apărători ai cre-
dinții și bogății militorii ai sfințelor bise-
rici opăsate sub călcăiul păgânului. În-
epând cu sfântul Nișon, Patriarhul constan-
tinopolitan, câți Patriarhi și câte fețe înalte
bisericești din întregul răsărit nu s'au pe-
rindat prin țările române, unde todeauna
găseau bogat adăpost și mângâiere creș-
tească? Sfințele rămășițe ale multora se
odihnesc în pământul nostru bine primitor.

După secole de muncă și de jefte răb-
dătoare ale poporului în întregimea sa, de
sus până jos, și ale clerului mic și mare;
după atâtea fapte mari și creștinești ale
Voevoților noștri, Atotputernicul ne-a în-

plânduse împotriva, prin Episcopul care le vom
arăta noi să vor popi. Însă la această popie,
Crăescul Nostru Gubernium nui va slobozi
Intr'alt chip, fără numai de vor fi fiii Patriei,
și fealul lor slobod sau de ar fi Jobagi, vor arăta
cu legiuite mărturii Manumisia Domnilor celor
Pământești și hărăncia lor la Popie, și să va ști
din Informația Tablilor și a Magistraturilor Lo-
curilor, cumcă în locul în care vreau asă popi,
sopotind numărul sufletelor, eastă lipsă asă rân-
du Popă, și cum că poporeanții, fără îngreoa-
rea lor, li pot ținea cum să căde.

6. Pentru cei ce să vor popi în ținuturile
ceste din afară, să se fie Prea naltele Orândueli
ceale mai dăinate, și să se oprească aceia de
toate slujbele ceale sufletesti și să se aducă
earăși la statul în care au fost mai nainte. Lângă
aceasta, de să vor afla, că au trecut afară pe
cărările ceale oprite, să se pedepsească cu pe-
deapsa cea grea, carea sau poruncit în Paten-
surile ceale ce sau dat afară pentru unii ca
aceștia.

7. Ne uniților supt grea foarte pedeapsă
oprit să le fie, că pre Amăgitorii cei veniți din
afară, carii în numele legii scornind minciuni,
turbură Pacea cea din lăuntru a Patriei și lini-
șteea, pe aceștia la sine să nui primească, ci în-
dată săi spuie Magistratului locului. Că întra

vrednic ca, odată cu îndeplinirea unității
Statului român în hotarele firești și după
organizarea unitară a întregii biserici
todoxe române, să avem raza fericirii
a vedea creată cea mai înaltă demnitate
bisericească, Patriarhia.

Înat Prea Sfințite și Prea Fericite Pă-
rinte, faci amintire despre legea pentru uni-
ficarea bisericii române în toate ținuturile.
Bun lucru s'a făcut și sânt sigur că înalt
Prea Sfinția Ta, îți vei pune tot sufletul
ca această lege să intre în sufletele cre-
dincioșilor și să se transforme în lege de
unificare sufletească. Avem nădejde că prin
învățătura bisericii noastre, care ni-a dat
în cursul veacurilor unitate de limbă și de
simțire, vom ajunge mai grabnic și mai pa-
șnic la acea măsură de unificare sufletească,
după care însetoșează sufletele tuturor bu-
nilor români, așa cum dorește cerbul de
izvoarele apelor.

Din unificarea sufletească ies operele
mari naționale de gândire și de simțire, și
răsplădită meritată va fi adusa bisericii no-
stre, care va ajuta poporul spre înfăptul-
rea acestui țel pământesc.

Salutăm în mijlocul nostru pe toți re-
prezentanții bisericilor ortodoxe din țările
vecine și amice. Nu mă indoesc că ei ne
aduc bunăvointea bisericilor surori pentru o
creștinească colaborare, pe temeiul învăță-
turilor de dragoste și bună înțelegere ale
Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Înalte Prea Sfințite și Prea Fericite
Părinte,

Țărâniea română al căreia vrednic
fii ești, poate fi mândră că ni-a dat din
s' nui ei pe cel dintâi Patriarh al bisericii
noastre naționale.

Și Eu, cel dintâi Rege al României
întregite, mulțumindu-ți din toată inima în
numele Reginei, al Meu și al Familiei mele,
pentru cuvintele pline de dragoste și cre-
dință ce Mi ai adresat, îți urez mulți și
fericiți ani!

După terminarea solemnității investirii, Su-
veranii și Principii moștenitori au felicitat pe
Patriarh și s'au retras.

În balconul sălii de ceremonii se aflau în
timpul ceremoniei Regele George și Regina
Elisabeta a Greciei, Ex Regina Sofia cu Prin-
cipele Paul și Prințesa Irina și Principele și
Prințesa de Hohenlohe.

mintea carii ar cerca asă pune împotriva aceștii
apriate Voinții Noastre, nu numai săvor rob, ci
încă după fealul întâmplărilor și a urmărilor ce
ar răsări de acolo, și cu pedeapsă morții ase-
menea săvor pedepsi. Supt aceași pedeapsă:

8. Aceiași ne uniți, ori ce Adunări, sau
soboare, cari și mainainte era oprite, aface să
nu îndrăznească.

9. Pre cum prin îngăduita ne uniților To-
leranție sau suferire, slobodă ținerea legii sale,
și ertarea pedepselor ce sau fost rânduit mai-
nainte împotriva celor ce să lapadă de lege,
numai aceasta am vrut, ca toată sila numai
cea pentru credință să se strice, ear nici de
cum nu pentru ca eară să se sloboadă fărăl ase
lapăda cum va vrea de lege, fără nici un te-
meiu tare și socoteală, numai după asa plăcere
și după cum numai trage patima să îndrăznească asă
tăia de legea cea Unită, așa milostiveaște și
tare poruncim, ca de acum înainte, nimănu să
nui fie slobod a treace de la Unire la ne unire,
fără numai carii dela Bărbații cei Bisericești, ce
să vor rândui spre aceea, învățătura Dogmelor
Unirii mainainte o vor primi întrăta vreme,
câtă va fi de ajuns la învățatură (ceea ao auzi,
vor fi datori cei ce scad dela Unire, și a sta de
față la învățătura aceloră, iar nici cum, fără supt
grea foarte Intramintrea cădeare în pedeapsă.

După terminarea ceremoniei de la Palat, I. P. S. S. Patriarhul a fost reconduc la Patriarhie în procesiune pe jos, cortegiul punându-se în mișcare la orele 12, în ordinea următoare:

Două plutoane de elevi ai școlii militare de infanterie Nr. 1 din București, corurile facultății de teologie și seminariile teologice Nifon, Central și pedagogice universitare, prefectul poliției Capitalei, ieromonahul Teofil Ionescu cu crucea patriarhală, protoierii Capitalei cu trihelele, diaconii și preoții din Capitală îmbrăcați cu sfântul epitrafii și culion; reprezentanții mănăstirilor; II. PP. LL. membri ai Sf. Sinod, în ordinea canonică, în odăjdii arhieresti, I. P. S. S. Patriarhul, nou investit, îmbrăcat în mantie și cu cârjă, membrii guvernului, înalți demnitari civili și militari, delegații eparhiilor, delegații credincioșilor mitropoliile Ungro-Vlahiei, două plutoane de elevi ai școlilor militare.

Astfel alcătuit cortegiul a parcurs: Calea Victoriei, strada Carol, calea Rahovei, spaliul Domnița Bălașa, bulevardul Maria, piața Bibescu Vodă și alea Mitropoliei până la Patriarhie, unde au sosit la ora 1 și un sfert.

Pe tot parcursul, în timpul trecerii cortegiului, clopotele bisericilor au sunat, iar corurile diferitelor școli au cântat Imnul patriarhal.

S'a oficiat apoi un serviciu divin de episcopi.

P. S. Sa Grigorie, episcopul Aradului, a intonat ectenia în sănătatea Patriarhului și delegaților.

După aceasta I. P. S. Sa Nectarie, mitropolitul Bucovinei și I. P. S. Sa Pimen al Moldovei au prezentat epitrahilul, omoforul, mitra, crucea și engolpionul, cu care Patriarhul s'a îmbrăcat.

Patriarhul ia loc pe tronul patriarhiei, îmbrăcat în stofă albă, brodată cu fir de argint, și mitropolitul Moldovei, Pimen, pronunță formula sacramentală: «Vrednic este», repetată de trei ori de întregul cler.

DI ministrul Lapedatu citește decretul regal de întărire în scaunul de patriarh al României Mari.

Cuvântarea Mitropolitului Moldovei

I. P. S. Sa mitropolitul Pimen al Moldovei subliniază importanța acestui eveniment pentru biserica română.

Dealungul vescurilor pline de vitregie, biserica ortodoxă a rămas pururea nesdruncinată și ea ni-a păstrat unitatea sufletească, cu toate încercările vrășmașilor de a ne risipi. I. P. S. Sa scoate în evidență vitejia strămoșilor noștri, care se întemeiază pe ortodoxism.

I. P. S. Sa e fericit că în numele Sf. Sinod al întregului cler și a 14 milioane de credincioși de sub păstoria Sa poate aduce desăvârșitul lor devotament față de primul patriarh român.

În numele Patriarhiei ecumenice din Constantinopol vorbește mitropolitul Ioachim al

Calchedoniei, care aduce felicitările și urările de bine ale Patriarhiei ecumenice, patriarhului român.

Din partea Patriarhiei de Ierusalim vorbește mitropolitul Dositeus, care își mărturisește bucuria ce-a simțit o cu prilejul investirii patriarhului.

Iugoslavia își trimite salutul prin reprezentantul ei, mitropolitul Emilian al Timocului.

Mitropolitul Polcarp al Tichiei, în numele bisericii grecești, urează bisericii române și primul patriarh păstorie îndelungată spre binele și fericirea poporului.

Înaltul prelat al Greciei amintește de legăturile bisericii române cu cea grecească.

Din partea bisericii ruse aduce salutul mitropolitul Antonie al Kievului, care recunoaște că biserica română, ridicată la noul rang, va înmăna întregul ortodoxism din lume, mai cu seamă acum când în unele părți ortodoxismul a primit lovituri nemeritate și a suportat umilințe dureroase. Înaltul prelat a constatat cu bucurie că pe când în unele părți s'a căutat umilirea bisericii ortodoxe, în România biserica ortodoxă capătă o mare vază morală prin ridicarea la rangul de patriarh al scaunului mitropolitan din București.

Mitropolitul Neofit al Vidinului aduce felicitări din partea bisericii bulgare. Trimisul bisericii bulgare a dăruit Patriarhului Miron o evanghelie și un Nou testament, tipărite în bulgărește în Muntenia în 1808 de mitropolitul Grigorie al Bucureștilor, o icoană a Sf. Filofteia și o sticlă de ulei de trandafir. Înaltul prelat a reamintit serviciile aduse în trecut bisericii bulgare de biserica română.

În numele bisericii polone aduce salutul mitropolitul Dionisie.

Cuvântarea Patriarhului

După aceea a urmat frumoasa vorbire a I. P. S. Sale Patriarhului încheiată cu cuvintele:

Imi pun și de aici înainte încrederea în devisa, pe care mi-am ales-o la începutul chemării mele arhieresti: «Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul sfânt».

Banchetul

La ora 2 d. a., după terminarea serviciului religios din catedrala mitropolitană, I. P. S. Sa Patriarhul, dl prim-ministru, membrii guvernului și toți invitații au trecut în Palatul camerei deputaților, unde ministerul cultelor și artelor a oferit un banchet în cinstea I. P. S. Sale Patriarhului Dr. Miron Cristea.

La șampanie, primul toast a fost ținut de I. P. S. Sa Patriarhul Miron, pentru M. Sa Regele și Familia regală.

«Regele Ferdinand I, a spus Patriarhul Miron, care dela război încoace a trecut împreună cu neamul românesc prin zile mari de

emoție și de sărbătoare, a dus țara la supremul ideal, unirea tuturor provinciilor românești de sub stăpânire străină. Tot M. S. Regelui, îi revine meritul de a fi ridicat biserica română la rangul de Patriarhie».

DI ministrul Al. Lapedatu a ridicat un frumos toast în sănătatea și îndelunga viață a a noului patriarh Miron.

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae relevă avântul națiunii române, care a înțeles să sprijine idealul, pe care se întemeiază viața sa: înălțarea și dezvoltarea Bisericii Naționale.

Sărbătorirea aceasta este sărbătoarea tuturor bisericilor ortodoxe.

Salută pe toți reprezentanții bisericilor ortodoxe, cari au participat la solemnitatea investiturii primului Patriarh român, și spune că, niciodată nu s'a mai pomenit în istoria Românilor o adunare atât de importantă a reprezentanților tuturor bisericilor ortodoxe.

Biserica ortodoxă urmărește un scop: ridicarea Bisericii ortodoxe, din lumea întreagă, la vechea sa glorie.

Noi Românil, întemeiați pe unitatea credinței zicem: să trăiască Biserica Ortodoxă din lumea întreagă!

I. P. S. Sa Mitropolitul Ioachim al Calcedonului spune că atunci, când ni-a venit vestea ridicării Bisericii române la rangul de Patriarhie, spune mitropolitul Calcedonului, bucuria simțită în toate cercurile ortodoxe a fost indescribibilă.

Dovadă despre aceasta o face participarea atâtor reprezentanți ai bisericilor surori la solemnitatea investiturii.

Exprimă mulțumiri din partea înalților prelați străini, M. Sale Regelui, Guvernului, Erarilor Bisericii române, și întregului popor român, pentru fericirea căruia închină paharul său.

I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei, a vorbit ca prieten al I. P. S. Sale Patriarhului Dr. Miron Cristea.

D. Ion I. C. Brătianu, președintele consiliului, cu o vădită emoție a rostit o admirabilă cuvântare, după terminarea seriei toasturilor oficiale, urând patriarhului ca toată viața să merite numele de Prea Fericit, pentru binele Bisericii și neamului nostru.

I. P. S. Sa Patriarhul a încheiat seria toasturilor exprimându și întreaga mulțumire pentru cuvintele roșite, și făcând urarea ca dragostea de care a fost înconjurat cu acest prilej, să se resfrângă asupra întregului neam românesc.

La orele 5 d. a. a avut loc în marea sală a Ateneului un admirabil concert de Muzică religioasă, organizat de către societatea «Carmen». Au asistat la acest concert toți înalții prelați străini și români în frunte cu I. P. S. Sa Patriarhul și un public numeros și select.

Duminică seara la orele 8 jum. a avut loc la Palatul regal din calea Victoriei un mare dîneț de gală.

pe acei Bărbați bisericesci ai necăji, sau ai batjocori, și nu îndrăznească) și să vor putea pre sine îndrepta despre aceasta cu mărturie legiuite și credincioase; nici Popilor celor ne uniți, supt grea foarte pedepsă de vor merge împotriva nu leva fi slobod, fără de o mainainte îndreptare ca aceea, pre nici unul dela Unire scăzând, al primi în ceata sa, cu atâtă mai puțin al cumineca, sau alte Taine a legii sale ai sluji. Apoi încâtui despre Amăgitori, carii pre alții dela Unire, sau cu mijlociri plăcicioasă ai amăgi, sau cu dea țaria ar îndrăzni ai sili, — milostivește poruncim, ca să se fie vârtutea legilor și orânduieilor, care până acum sau ținut. Mai pre urmă:

10. Milostivește așezăm și poruncim, ca oricine va vrea de aci înainte a primi Unirea, unul ca acela, cum că are voe a cuprinde Unirea, el însuși cu capul lui acea voe să și o descopere înainte a doi Aesori, sau Tisturi, sau Neameși a Varmeghii, a Scaunului, sau a Magistratului locului, carii a da legiuită mărturie sânt harnici după legi, și despre aceasta, prin aceeași Aso, sori, sau Tisturi, sau Neameși, să se deae Parohului celui Unit al Locului Atestatam cu iscălitura, sau de nu va și scrie, cu semnul mâinii celui ce primește Unirea, întărit.

Vouă drept aceea milostivește și tare po-

runcim, ca dela acestor mai sus poruncite Așezământuri, și a Prea naltelor noastre Rânduieii, jurata ascultare, cu carea sânteti datori, nici de cum să nu vă trageți; ba încă cu puterea și țaria acestui Patenș al Nostru vă poruncim, vă dăm înainte și așezăm.

Dat în cetatea Noastră Beciul Austriei, 20 August 1782.

Iosif m. p. (L. S.) Griif Carol Pálfi m. p. la porunca chesăreștic și Crăești Măririi: Alexandru Horvát m. p.

Tipăritusau în Claj, cu tipariul Seminarului.

(Sfârșitul va urma)

Cosinzeana. A apărut Nr. 20 al revistei *Cosinzeana*, cu următorul cuprins: Popularizarea presei ardelen, de S. Bornemisa; Când naște trecutul; Gheorgheț Muscalagiu (amintiri) de G. Vlăduț-Albești; Un mort viu, de Munteanu-Mio; O poveste de iubire, de Gh. N. Făgel; Versuri, de Voevidca, Goran, Butnariu, A. Pop, A. Zegreanu; Cronica dramatică și literară, de T. Bugnariu; precum și o mulțime de flori de-o zi: culturale, politice și diferite. Numărul conține și ilustrații interesante. Redacția și administrația în Cluj, piața Coza Vodă 16. Abonamentul: 200 lei pe an. Numere de probă se dau gratuit.

Cuvântare

ținută în Cristian de părintele IOAN GIURGIU din Amnaș la conferența preoțască de toamnă a tractului Sălăște

Pe cum voii să vă faci vouă oamenilor, și voi să le faceți lor asemenea. Luca 8, 31.

Dacă un călător s'ar abate pe la casele noastre cerându-ne lor odihnă și ne-ar întreba zicând:

«Frate, arată-mi mie ce agoniseală ai avut tu în anul acesta și cu ce sânt pline jătnițele tale?» — Ii vom duce cu toții și Ii vom arăta, răspunzându-i: Privește călătorule! aici e plin cu grâu, aici cu porumb, ș. c. l. — Și va zice călătorul: «Bine, frate, se vede că ești om harnic și Tatăl cereșc Ii-a făcut parte de toate, — dar arată-mi mie din sămânța pe care Ii-a lăsat-o Mântuitorul, ce roade ai în jătnița sufletului tău?»

— Ce vom face, fraților, unde vom duce pe călătorul nostru și ce Ii vom arăta, — când știm că sămânța Domnului de ani de zile stă părăsită și plină de neghina păcatelor noastre...

Deci, va porni călătorul plin de durere și amărăciune din casele noastre; ear noi vom rămâne cuprinsi de groază privind-ne goliiciunea sufletelor.

Au luat parte la acest dineu, în afară de Suverani și membrii Familiei regale:

Membrii guvernului, I. P. S. Sa Patriarhul împreună cu ceilalți prelați români și streini, etc.

La șampanie, a vorbit cel dintâi I. P. S. Sa Patriarhul, care a rostit o frumoasă cuvântare, închinând apoi paharul său pentru M. M. L. L. Regele și Regina și pentru membrii Familiei Regale.

Majestatea Sa Regele a ținut un ramarabil toast, accentuând, că se socotește în duhul urmasilor Voievozi, ocrotitori în dragostea lor a creștinătății — când voiu ca bisericele ortodoxe să găsească mijloace de apropiere între ele și între întreaga creștinătate, ca astfel să răsără din această apropiere Pacea popoarelor, dăruită de Mântuitorul, propovăduită de biserică și dorită de noi toți.

La ora 10 jum., după terminarea dineului, cei prezenți au făcut cerc cu Suveranii timp de o oră, după care distinși oaspeți au părăsit Palatul Regal la ora 11 jumătate seara.

Alegerile eparhiale În vechiul regat, în Basarabia și în Bucovina au decurs, peste tot, în ordine. Participarea la alegeri a fost, îndeosebi în părțile bucovinene, neobișnuit de mare, în multe locuri au votat până la 90 la sută din alegătorii înscriși. Faptul trebuie să fie înregistrat cu bucurie, — care ar putea să fie deplină, dacă partidele politice și-ar fi impus oarecare rezervă, și ar fi luptat cu mai puțină aprindere pentru succesul candidaților. La alegeri au izbutit de alifel cele mai multe elemente de recunoscută valoare.

Serviciul religios la deschiderea anului școlar. Au confrate din capitală raportează următoarele despre deschiderea cursurilor la universitatea din Cluj:

«Până la 1922, după un bun și vechi obicei, deschiderea cursurilor se făcea prin oficierea unui serviciu religios. În anii următori autoritățile superioare au crezut că este înțelept să se suprimă această tradițională solemnitate, și de aceea studenții creștini au cerut și în anul acesta reintroducerea serviciului religios la deschiderea anului școlar. Un memoriu în acest sens, adresat rectoratului a rămas însă fără rezultat. Universitatea s'a deschis gâgânet, ceace a nemulțumit pe drept cuvânt studențimea».

Dacă știrea aceasta este adevărată, am dori să știm: care sânt motivele Onorabilului rectorat dela universitatea din Cluj d'a respinge cererea creștinească a studențimii?

Congresul creștin ecumenic dela Stockholm

XI

Joi, 27 August 1925.

Conduce serviciul religios de dimineață Dr. Timotei Stone din Cambridge. În scaunul presidial e Nathan Söderblom, care anunță subiectul:

Biserica și educația creștină.

Citește raportul Comisiunii Dr. Adam Browne de la Newyork cu o introducere sugestivă.

Prezentul — spune raportorul este cum îl vedem, dar, după ce Dumnezeu ne-a înzestrat cu voință liberă, avem datoria să întrebuițăm acest dar pregătind din viitor mai bun pe urma educației ce avem să o dăm generațiilor tinere, ai căror povățuitori și îndrumători ne-a lăsat Dumnezeu să fim. Copiii sunt oaspeți veniți din altă lume și cum îi vom ști povățui așa vor ști să umble pe pământ.

În rezumat raportul spune: 1. Biserica creștină are un mandat precis de a învăța. 2. Individul nu poate fi lăsat de capul său. 3. Evangelia arată calea vieții.

Istoria trebuie să înlăture antagonismul dintre păgânism și evanghelie. Istoria națională e o parte din istoria universală.

Pentru ca Biserica să poată învăța, trebuie ea însăși să învețe. Comisia n'are să stabilească școlul ci calea. Al doilea raportor e Dr. Jacob Koch din Viena. Apreciază importanța edictului de toleranță al Împăratului Iosif II înainte cu 150 de ani și stabilește bilanțul școlii confessionale la neamurile din fosta Austro-ungarie. O armonică dezvoltare a conștiinței naționale nu e posibilă fără să se preamărească și să o alimenteze din duhul evangheliei lui Christos.

Educația personalității creștine — a fost tema profesorului Dr. Simpson (o publică în traducere Revista Teologică, apărută de curând).

Profesorul Dr. D. Rendtorff din Lipsca citește despre: «Caracterul creștin al tinerimii».

Profesorul Fulton dela facultatea teo-

logică din Aberdeen: «Dezvoltarea personalității creștine».

Stefan Ugron-Cluj: «Școala confesională și școala de stat».

Patriarhul Farsky al bisericii din Cehoslovacia, despre principiile lui Comenius în raport cu nevoile sufleteste ale zilelor noastre. Conștiința civică și postulatele Bisericii e tema dezvoltată de profesorul Stotemaker din Olanda. Episcopul anglican Perry din Rhode-Island: Educația cristocentrică. Între altele a spus: E dureros pentru orice american că separatismul dintre confesiunile creștine au pricinuit divorțul între datorile Bisericii și ale statului și a îngăduit conspirația amintirii evangheliei în școală. Dezastrul e dureros și remediile se impun de urgență. O disciplinare a conștiinței e condiție vitală pentru păstrarea și transmiterea bunurilor sufleteste. Reunirea într'un sistem de educație va întări Biserica și va vindeca omenirea.

Episcopul Gwine din Kairo a dezvoltat teza: Educație spre o solidaritate creștină. Episcopul Motoda, japonez, în teza sa: Educația spre o înțelegere mai bună dintre Ost și Vest a făcut constatări surprinzătoare.

Între Orient și Apus e deschisă o înfruntare păstăie. Apusul e mândru de cultura sa, de invențiile sale. Orientul privește cu groază la cultura apuseană. Orientalii, din sânul cărora s'au ridicat cei mai vechi cugetători, înainte de filozofii greci și de profeții evrei, are o mentalitate specială. Ai noștri spun gândul jumătate și lasă ca restul să se subînțeleagă; Apusenii spun gândul deplin, dar altfel lucrează. Între noi și voi să vie Christos. El este calea, și adevărul și viața. Să ne strămutăm cu toții în urmele Lui și atunci se va înlătura antagonismul feroce dintre Ost și Vest.

Observare. Congresul dela Stockholm interesează lumea întreagă creștină. Solicițiile date în cele zece articole publicate în Telegraful Român sânt abia o fărâmiță neînsemnată. Arhiepiscopul Söderblom și profesorul Adolf Deissman anunță publicarea desbaterilor și a referatelor, care vor da un volum de 60 coale. O lucrare în românește voiu tipări în scurtă vreme. Din lucrări mai mari se va putea constata însemnătatea Congresului. Aprecierile grăbite

Fraților! nu vedem noi cum ura, necredința și mărirea deșartă copleșește sămânța Domnului care este iubire și pace. Înzădăr ne iscusim cu mintea noastră — ca să ajungem la liman, — căci pe cărări răslețe nu vom putea afla nici odată fericire — ca aceea care este la Domnul nostru Isus Hristos. Nu vedem cum cei slabi ajung prada celor tari și cum cei rățaciți părăsesc pe mielul lui Dumnezeu. Ba, ce e mai mult, unii s'au datat a și face meseria de a huli sfânta biserică.

Dar, așa e fraților, noi de un timp încoace ne înstrăinăm pe zi ce mergem de casa Domnului și de Crucea Lui. Ne-am dat unei trândăvii sufleteste, molsipindu-ne de boala celor ce umplu astăzi orașele și tind să năpustească pe satele noastre aducând cu sine minciună și otrăvă care omorâie sufletele. Aceste lăcuse cătu cu orice preț să alunge firicelul de tămăie, ce încă — arzând ici-colea — mai lasă câte un val de fum mirositor de pe sobetele noastre, umplând căsuțele cu mirosul smereniei și evlaviei către Dumnezeu.

Sântem bolnavi, fraților, sântem asemenea celor zece leproși din Evanghelie cari strigau de-a-lungul drumurilor după milă: «Isuse, învățătorule, miluește-mă»; ear, Isus după ce i s'a făcut milă, i-a trimis să se arate preoților și prin o

minune i-a vindecat. Însă dintre acești zece numai unul s'a întors la Domnul și căzând la picioarele Lui îi mulțumea lăudându-L.

Așa sântem noi, fraților, Isus ne-a mântuit pe noi prin jertfa și crucea Sa, dar noi ne depărtăm de El ca cei 9 leproși, și nu auzim glasul Lui, cum ne cheamă, și nu caută: «Dar cei 9 unde sânt? au nu și pe aceia i-am mântuit?» — Și ne cheamă Domnul, și ne cheamă sfânta biserică.

Ați auzit cu toții câtă frumusețe, câtă lumină și bunătate s'a spus astăzi din sf. Evanghelie. Să iubești pe vrăjmașul tău, să faci milă celui ce nu-ți va putea răsplăti nici odată, — să fim filii lui Dumnezeu.

Fraților, am venit în mijlocul vostru, ca împreună să aducem laudă și mărire lui Dumnezeu. Am venit, ca prin rugăciunile noastre să ne înălțăm inimile către Tatăl ceresc, ca făcându-ne pace aici pe pământ, să putem tinde cu sufletele spre acolo, unde nu este durere, ci viață fără sfârșit... Ce frumoasă e sfânta noastră biserică astăzi, când sântem cu toții, cu mic și mare, și cum răsună întreagă de glasurile noastre, — tremurând bolnăvii; ear fumul de tămăie cum se înalță umplând cerul de miros și tinzând la locul unde se primesc jertfele lui Dumnezeu! Așa, fraților, să ne dedăm earăși să mărim pe

Dumnezeu. Căci zice Domnul: «Eu sânt apa cea vie; din mine de va bea cineva, se va mântui și râuri de apă vie (fapte bune) vor curge dintr'însul».

Aici, fraților, în sf. biserică, aici e izvorul Domnului, aici este lumina Lui și pacea care este a toată lumea. De aici, fraților, mergând, dacă veți întâlni vre un rățacit care ar căuta să vă amăgească, spuneți-i: Vîno, frate, la izvorul Domnului care este pentru toți și dă viață la toți, vîno, că el curge în sf. biserică.

Să ne aducem aminte de glasul Domnului: «Unde mă căutați pe mine? au nu știți că mie în casa Tatălui meu mi se cade să fiu?» Deci unde, fraților? Aici, în sfânta biserică, aici e casa Domnului, aici să vină și cei 9 rățaciți.

Și astfel să mergem în via Domnului, să plivim neghina, și să sămănăm sămânța Lui prin faptele noastre, făcându-ne frați în Domnul nostru Isus Hristos.

Ear la anul, când va trece călătorul și se va abate pe la casele noastre, să putem spune: Privește, frate, — sufletul meu este gol de deșertăciune, și plină inima mea de mărirea lui Dumnezeu! Amin.

dintr-o anume presă românească, scăldată într-o apă tulbură, denotă cât de scăzut e simțul de obiectivitate al unor oameni. «Unirea», incapabilă de o opinie proprie, se face ecoul aprecierilor prin anticipație. Ca unul însă, care am participat la acel congres, am ascultat discuțiile și am înaintat vastul material al ședințelor, vreau face o apreciere în numărul proximo, pentru că rămâne loc în Tel. Rom. pentru comentarea faptelor religioase și bisericești curente.

Tr. Scorobet.

Studentii academiei teologice «Andreiane» ortodoxe române din Sibiu, împreună cu dl prof. N. Colan, au fost Duminecă, în 25 Oct. a. c., la Brașov, unde seara au dat un concert, despre care *Gazeta* din Brașov raportează:

Micul, dar disciplinatul și bine încheșat al cor, a avut prestațiuni de adevărată artă, știind să stoarcă aplauze de așteptare și admirație, prin programul frumos și bine ales al buciilor cântate și executate cu măiestrie. S-au cântat buciile din Porumbescu, Kreutzer, Bena, Popovici, Vidu, Vasilescu etc. A plăcut mult în special balada «Iancu». Dirigintele student în teologie, Ioan Brânzeu, a arătat multă pricepere și energie în conducerea corului. Intercalația conferinței dlui profesor Colan, a fost o bună idee, iar subiectul ei, «Biblia și intelectualitatea», a fost cum nu se poate mai bine ales. Publicul auditor a urmărit admirabile expuneri ale d-ului profesor Colan, cu atenție încordată. Dna n-a arătat monumentală importanță a bibliei, cartea cârților, cartea vieții, cea mai genială și utilă operă literară, istorică și culturală a omenirii. Conferențiarul a relevat unilateralitatea mecanismului și a materialismului, distrugător chiar al vieții sufletești și superioare culturale. Acest fapt a fost de altfel dovedit și de diverși savanți, ca d. p. de filosoful german O. Spengler, în sensaționala sa operă «Crepuscoul occidentalului» (Untergang des Abendlandes). Deci înapoi la cultivarea vieții sufletești, înapoi la izvoarele eterne ale bibliei, care nu ar trebui să lipsească din casa nimănui și fără de care nimeni nu se poate numi om cult. Conferențiarul a fost viu felicitat, și li s-a mulțumit tuturor, în numele publicului adunat, prin graiul dlui protopop Dr. I. Blaga...

Șbuciumări zadarnice

În capitala Ungariei s'a ținut, la 12 și 13 (zi nenorocită!) Octombrie 1925, marele congres, al 17-lea, romano-catolic, condus de contele Zichy János, în prezența persoanelor celor mai distinse ale catolicismului din Ungaria. De față era și *nunțul papal*, Cesare Orsenigo, care încă a luat cuvântul în congres și a cerut ca viața catolicismului să se manifeste mai mult în fapte, decât în frumoase cuvântări.

Cel mai strâșnic vorbitor în congresul budapestan catolic s'a dovedit a fi deputatul Carol Wolff, al cărui discurs a fost primit — după rapoartele gazetelor dela Budapesta — cu dese aprobări fienetice.

Deputatul maghiar, cu nume german, a declarat adecă următoarele:

«Dacă am izbutit să susținem «națiunea catolică» — pe unguri — după devastarea țărilor și turcilor, și dacă am izbutit să întemeliim națiunea pe vremea Sfântului Ștefan, viața mea credință strigă celor puțin credincioși: Chiar o sută de Trianoane să ni se aducă asupra capetelor noastre, *catolicismul are să fie salvatorul nostru*, întemeietorul viitorului nostru și restauratorul granițelor Ungariei mari! Eu, — Wolff Károly, — am credință catolicismului viu: sânt omul luptei. Credința mea vie strigă în fața tribunalei Europei: puteți să faceți sute de alianțe între popoare, Beneș poate să alerge dela mează noapte spre mează zi, poate relinva hussitismul, forța morală și dreptatea glăsuiesc în favoarea noastră (a ungurilor?), și cu ajutorul Maicii Preacurate va sosi odată timpul, când puterea ce se ascunde în catolicismul Romei, va face ca slovaci, românii (frășește: oláhok) și sârbi vor cânta împreună *Imnul maghiar* (ba bine că între vechile granițe restabilește).

În sprințuirea năzuințelor sale «patriotice», renegeatul Wolff cere în sfârșit concursul «fraților protestanți», — care așa se pare — fac parte asemenea dintre cei «ouțin credincioși».

Și toate aceste șbuciumări dela Budapesta se petrec în vederea și sub scutul Romei papale...

INFORMAȚIUNI

Știre personală. Î. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae s'a reîntors în 4 I. c. dela București.

Serbările ce se vor da la Șelimbăr și Sibiu, din prilejul ridicării troiței pe «Movila lui Mihai», promit a reuși spre mulțumirea tuturor. Se va ține serviciu divin în Sibiu, va fi un pelerinaj la «Movila lui Mihai», apoi sfințirea troiței, o paradă militară, o masă comună în Sibiu și un festival în teatrul orașenesc, când va vorbi dl ministru Al. Lăpăduț despre însemnătatea momentului.

Lui Gheorghe Șincai. În cadrul unei înălțătoare serbări naționale, s'a desvîlit în 25 Octombrie a. c. piatra comemorativă ce s'a ridicat de societatea «Tinerimea Română» din Târgu Mureș, marelui cărturar Gheorghe Șincai, în comuna sa natală, Șamșudul de câmpie.

În amintirea unei regine. La societatea de binefacere *Vatra luminoasă* din capitală s'a serbat, prin ridicarea unui bust, amintirea neuitatei regine *Elisabeta* a României. Augusta întemeietoare a Vetrei Luminoase s'a distins totdeauna, atât prin operele sale de literatură, cât și prin cele filantropice.

Dela sfânta mănăstire Hodoș-Bodrog. În acest sfânt locaș a fost tuns într-un monah prin P. S. Sa Episcopul *Grigorie* al Aradului în 28 Octombrie a. c. pâr. *Pompei Morușcu*, directorul oficiului statistic al mitropoliei noastre, primind numele de *Pollcar*.

Sinodul mănăstirii întrunit în aceeași zi sub prezidiul P. S. Sale l-a primit între frați și l-a ales de igumen.

Felicitând pe noul demnitar bisericesc, care și până acum a dat atâtea dovezi de zel și sâ apostolice, îi dorim mult succes în noua sa misiune. Dumnezeu să-i ajute!

Inaugurare. În 26 Octombrie s'a inaugurat troița pe mormintele eroilor dela Orlat, din apropierea Sibiului. Troița de 3 metri, cumpărată din contribuții benevole, din îndemnul dlui general Mosoiu, a dlui Dr. Gh. Preda și a altora, a fost sfințită de preotul local Becichei, care a rostit poporului adunat o cuvântare. Dl Dr. Gh. Preda, în numele «Asociațiunii», ca vicepreședinte, a salutată adunarea, dând îndemnuri spre idealism și munca concretă.

† Iuliu Munteanu, fost președinte al tribunalului din Sibiu, a încetat din viață la Cluj, în vârstă de 71 de ani. A fost înmormântat în 25 Octombrie a. c. în cimitirul dela Cluj. Odihnească în pace!

† Eugenia Galgoți n. Simoneșcu, după un morbo greu, și a dat sufletul în mâinile Creatorului Marți, în 3 Noembrie a. c., ora 4 d. a. Rămășițele pă-măntești ale adormitei în Domnul s'au așezat spre veșnică odihnă Joi, în 5 Noembrie a. c. la ora 4 d. a. din capela cimitirului central din Sibiu. Fie-i somnul lin!

† Lucreția Terchilă, elevă în clasa IV a a școlii normale de învățătoare, din Cluj, după grea și îndelungată boală, în etate de 15 ani, la 17 Octombrie a. c. și a dat sufletul în mâinile Creatorului, împărțită fiind cu sfințele taine, și la 20 Oct. ora 2 p. m. a fost înmormântată în cimitirul român din Sadu. Fie-i țărâna ușoară!

Elevii căzuți la bacalaureat nu pot fi primiți la universitate. Ministerul Instrucțiunii a trimis ordin tuturor universităților și școlilor superioare, aducând la cunoștință că în conformitate cu legea pentru înființarea bacalaureatului, nimeni nu se poate înscrie în universitate fără diploma de bacalaureat. Prin urmare nu se pot admite nici ca studenți regulați, nici ca studenți cu drept de frecvență cei cari nu prezintă această diplomă.

Pictorul... În comuna Moriaș lângă Treviso, în Italia, s'atenii au dat biserica unui pictor, pentru a o picta. Pictorul, în cursul lucrării, n'a permis nimănui să intre în lăuntrul, până ce nu a terminat întreaga lucrare. Când au intrat s'atenii în biserică, au ramas încercenți de cele ce văzură: Fiecare sfânt avea chipul unui locuitor din comună. Așa spre pildă Sf. Petru era leit birtășul satului, Sfântul Ioan era păpușarul, Sf. Antoniu era primarul... Văzând credincioșii bătaia de joc, s'au infuriat și au bătut până la sânge pe nevrednicul pictor.

Calendarul Bunului Creștin (sau Calendarul arhiepiscopului) pentru anul 1926 este aproape gata și, în zilele săptămânii ce vine, se va pune în vânzare.

Calendarul nostru va aduce și în anul acesta, cititorilor săi numeroși, plăcute surprinderi atât prin bogăția conținutului său, cât și prin ilustrațiile sale, îndeosebi prin icoanele frumoase dela lucrurile sfinte: Ierusalim, Betleem, Nazaret, Râuul Iordanului ș. a. Doritorii de a-l avea să se adreseze către Biblioteca Arhiepiscopala din Sibiu.

Știri bune. Primum următoarele: Căminul cultural «Principele Mihai» din Pucioasa, în jud. Dâmbovița, instalat în spașiosul pavilion din parc al comunei, a fost vizitat Duminecă de misiionarii Fundației culturale «Principele Carol». Întâmpinați de dl colonel Costăchescu și Dr. Dumitrescu cu toți membrii s'atului cultural, oaspeții au mers deadreptul la biserică, unde liturghisia bătrânului și meritosul părinte Sergheie Constantinescu. Frumoasa biserică, încăpătoare, era plină de copii, elevi și eleve ai școlilor primare și ai gimnaziului mixt, înființat acum cu 2 clase, a participat și un număr de intelectuali, poporul a rămas în piață...

Dl profesor Const. Nedelcu, inspector al Fundației, a rostit o vorbire, evocând în legătură cu Evanghelia zilei, figura luminoasă a lui Isus, și arătând necesitatea ce se impune în mod neîntăribil, de a ne reîntoarce cu sinceritate la învățătura Mântuitorului, așa ca cuvântul lui Hristos să devină parte vie din cultura, din viața noastră, care a ajuns steapă de credință.

După amiază a fost șezătoare la Căminul, unde s'a vorbit despre întărirea poporului prin cultură, și despre foloasele ce aduc căminele culturale. Îndemnul dat de predicatorul Fundației în biserică din Pucioasa, de a ne întoarce la Isus, va impresiona cu atât mai mult, cu cât dl profesor Nedelcu nu e preot de meserie, deci cu atât mai puțin ar putea fi bănuț că din interes de meserie arată calea spre Evanghelie. Când toate masele poporului nostru vor înainta pe calda această, pe urma Mântuitorului, cu adevărat vom putea zice: «Viitor de aur neamul nostru are».

Adunare în Cămin. Membrii Asociațiunii culturale din despărțământul Căminul, precum și toți iubitorii de cultură românească din acest ținut sânt convocați la adunarea cercului a despărțământului, ce se va ține *Duminecă în 8 Noembrie a. c.*, la 11 ore a. m. în «Căminul cultural al plugarilor români din Cămin», a cărui serbare de inaugurare se va face cu acest prilej.

Tabele lui Moise. Din Berlin se vestește, că egiptologul german, profesorul Grimme, a reușit să descifreze vechile table de piatră, așezate de Moise probabil în onoarea fetei lui Faraon care l-a scăpat din Nil. Profesorul Grimme spune că descoperirea acestor table pe muntele Sinai confirmă într-o parte istoria lui Moise din vechiul testament.

Judecata poporului. Un confrate sătmărean povestește: Într-o gară mică dincoace de Săcuieni către Carei-Mari s'au dat mai mulți țărani jos venind dela târgul de țară. De odată aud: «Dă-i jos, mări». Mai uit să văd, ce este? Eată un descendent al poporului «ales», este ciomăg de lumea țărănească scoborâtă din tren. Atins în simțul de deprețate, și fiind să mă interesez de această deosebită «atențiune», — întreb cauza. Atunci îmi spune unul din călători, că scoborându-se oamenii din tren, înțel ei o țărăncă, «domnul» de dragoste mare față de nația românească, a îmbrățișat țărăncă astfel, ca să-i poată fura punga din sân. Țărăncă simțind obraznicia a strigat: «Săriți măi, că e pungă!» Ceiaiați apoi l-au învâtat pe «domnul» omenie. Cred, că jurnalele minoritare, ca Ellenzék, Keleti Újság, Nagykaroly és Vidéke, Szamos (și în special evreo maghiarul Brassói Lapok) vor scrie earăș despre sălbaticii români.

Convocare. Sânt convocați toți membrii de toate categoriile al Asociațiunii, despărțământului Sibiu, la o ședință plenară extraordinară în Sibiu, pe ziua de 10 Noembrie 1925. Localul: Muzeul Asociațiunii, ora 5 d. a. Ordinea de zi: 1. Schimbări în conducerea despărțământului. 2. Propuneri etc.

Comitetul despărțământului Sibiu.

Răufăcătorii. Ni se scrie: În noaptea de 14 Octombrie a. c., răufăcătorii au intrat în locuința prim episcopului parohial din comuna Vălișoara, prot. Băița, pe când acesta și familia erau ocu

pați cu fierul rachiului, și au furat suma de 1550 lei, cari erau proprietatea bisericii, una pereche ghete noi și mai multe kilograme unsore, proprietatea episcopului.

Act de mulțumire. Subsemnatul paroh mă simt dator să exprim și pe această cale în numele bisericii și parohienilor ort.-rom. din Prejmer cele mai călduroase și adevărate mulțumiri: 1. Societății pentru industria lănei «Prejmer» (fabrica de postav din Prejmer) pentru un covor în lungime 21'8 donat pe seama bisericii noastre; 2. Dnei și dlui Aurel Th. Nica din București pentru un frumos acoperământ pe icoană și o garnitură de acoperăminte pentru sf. daruri, din atlas fin roșu, brodate, dăruite pe seama sf. noastre biserici; 3. Societății pentru industria lănei din Prejmer pentru 8½ m. stofă donată pe seama elevilor săraci dela grădina noastră de copii, din care s'a confecționat hănuțe pentru 12 elevi; 4. Dlui Gheorghe Șuvei, controlor fiscal în Codlea și soției dna Eugenia Șuvei n. Petrica pentru o evanghelie nouă, cu litere latine, legată frumos în metal argintat, în valoare de 400 Lei, dăruită sf. noastre biserici; 5. Dlui Alexandru C. Gheorghescu, funcționar la Direcțiunea de poduri și șosele Brașov, pentru donația sa de 500 Lei și legământul d-sale de a adăuga anual, cât va trăi, câte alte 500 lei, jumătate pe seama bisericii din Prejmer, jumătate pentru un ajutor anual câte unei absolvente a cl. IV primare din loc; această donație este făcută în amintirea repozatei soții a donatorului, Mărioara Gheorghescu n. Călborean, fiică a acestei comune. Împreună cu mulțumirile cele mai călduroase, exprim și sincere doriri de sănătate și viață îndelungată donatorilor. Prejmer, 26 Octombrie 1925.

Preot I. G. Luda.

ȘTIRI LOCALE

Conferență. Duminecă, în 8 l. c., va vorbi, în cadrele desp. Sibiu al «Asociațiunii» și ale «Soc. prof. secundari români» filiala Sibiu, dl. inspector școlar școlar **Nicolae Orghidan**. Tema aleasă: Trecătoarea Turnu-Roșu. Ora 6, în sala prefecturii. Prețurile obișnuite.

Viza periodică a livretelor tuturor oame-nilor dela vatră, cari fac parte din elementele armatei, se efectuează dela 1 Noiembrie 1925 până la 1 Februarie 1926 în mod absolut gratuit în conformitate cu itinerarele, care urmează a fi afișate în locurile publice. Pentru cei cari nu și-au regulat până acum situația militară, acum e ultima ocazie. Omitearea vizei atrage după sine concentrarea pe 30 zile ca pedeapsă.

Conferență. Joi, în 29 Oct. a. c., seara la ora 8, s'a deschis seria de conferințe organizate de Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu. A vorbit p. protopop **Em. Cloran** despre «Istoria meseriilor la românii ardeleni și perspectivele pentru viitor». Conferența zidită pe temelia unor cercetări prețioase, pe a unei experiențe largi și expusă cu o remarcabilă claritate și vioacitate, a fost deosebit de interesantă și instructivă. Ascultată cu multă atenție de către meseriași, cari umpleau sala festivă a Reuniunii, ea a avut darul de a deschide orizonturi noi.

Corul Academiei teologice, sub conducerea stud. **I. Brânzeu**, a cântat îngrijit câteva bucăți, cari au stârnit însuflețite aplauze. Poeziile recitate de C. Axente, I. Pârku, Eugenia Stanciu și alții, au îmbogățit programul acestei ședințe frumoase.

Artiști vienezi în Sibiu. Directorul Paul Sundt a deschis Joi seara seria reprezentărilor de opere pe timp de o lună. Ansamblul se compune mai ales din artiști vienezi, dintre cei mai valoroși, unii cunoscuți publicului sibian dela reprezentațiile din anii precedenți. Piesa nouă, *Orlov*, se joacă aproape seară de seară, ascultată de o sală arhiplină.

Publicațiune. Conform ordinului Nr. 54887 din 1925 al Direcțiunii generale veterinare din București, invităm în fiecare zi (afară de Marți și Vineri) dimineața la ora 9, până la 15 Noiembrie a. c. la oficiul sanitar veterinar, str. Mitropoliei Nr. 2, camera 19, la dl. medic veterinar primar **Fehér**, pentru a se înscrie vacile în evidență, pentru că pot fi tuberculizate. Laptele vacilor care nu au fost tuberculizate sau care cu ocaziunea tuberculizării s'au găsit bolnave, nu se va putea vinde.

Oficiul san. vet. Instanța I.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Prof. Dr. G. Cristescu: Perspective sociale și culturale în lumina Evangheliei. («Biblioteca Semănătorului» Nri 87—89, Arad. Preț 15 Lei). În atmosfera în care trăim astăzi, cartea tinărului profesor dela Academia teologică Andreiană din Sibiu, vine ca o largă undă de aer proaspăt de munte. Simțim frumusețile finutului din care a pornit, ca o călăuză sigură spre odihnitoare limanuri spirituale. Semănător, pe ogoarele nefărșite în care primul semănător divin a fost Isus Hristos, — acest modest ucenic român al celui născut în iesle, ne întinde mâna să ne conducă pe drumuri lungi, sub soarele veșnic al evangheliei. Scrișul pr. Cristescu e razim și călăuză. Cartea d-sale e ca o apă întăritoare care îți astâmpără setea și îți dă puteri nouă în luptele vieții. Preții, învățătorii și toți intelectuali orașelor și satelor noastre vor găsi o carte dintre acelea care ne trebuie.

Al. Ciura: Iscarlot (schite). (Biblioteca Semănătorului Nr. 94, Arad. Preț 10 Lei). Conține o seamă de impresionante schițe, scrise într'un stil sobru, care ne fac să regretăm întâlnirea tot mai rară a numelui acestui talentat scriitor ardelen, în paginile revistelor noastre.

De vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu.

Convocare

Neîntruindu-se membrii în numărul recerut de statute la adunarea generală din 1 Noiembrie a. c. a «Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu», — prin aceasta se convoacă din nou **adunarea generală pe Duminecă în 15 Noiembrie 1925 la ora 2 d. a.**, în localul Reuniunii, strada Brukenthal Nr. 17, cu aceeași ordine de zi. Adunarea se va ține cu numărul membrilor prezenți.

Sibiu, 20 Noiembrie 1925.

Prof. N. Colan,
prezident.

Stefan Duca,
secretar.

(127) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Copșa mare**, protopresbiteratul Târnava-mare, se publică prin această concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele datorite în coala B. pentru întregirea dela stat.

Reflecții la acest post sânt poftite să și trimită cererile provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului oficiu protopresbiteral și să se prezinte și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Copșa mare, la 20 Octombrie 1925, din ședința comitetului parohial în înțelegere cu oficiul protopopes.

Emanuil Fleșeriu,
adm. prot.

Nr. 8685/1925 Ep.

(125) 2—3

Prăvălie de închiriat

Consistorul arhidiecezan ort. rom. din Sibiu închiriază începând cu 1 Mai 1926 pe termen de 3 ani două localuri de prăvălie împreună cu apartinențele ce se află în casa din Sibiu, str. **Avram Iancu Nr. 5**, și anume: un local la stânga dela intrarea în curte, unde astăzi se află o ospătarie, ear alt local la dreapta dela intrarea în curte, unde astăzi se află un magazin de spirit denaturat.

Ceice doresc a lua în chirie vre-unul din aceste localuri de prăvălie, să și înainteze ofertele lor închise Consistorului arhidiecezan în Sibiu până la 20 Noiembrie a. c., cunoscând că Consistorul își rezervă dreptul de a alege dintre ofertanți după plac.

În ofertă se va indica felul comerțului ce se va practica în prăvălii.

Sibiu, din ședința Consistorului arhidiecezan ca senat episcopesc, ținută la 10 Oct. 1925.

Consistorul arhidiecezan.

Anunț

La Tipografia Arhidiecezană află aplicare **2—3 învățacel**

Informațiuni despre condițiile de primire se pot cere în cale imediată dela conducătorul tipografiei **Gheorghe Poponea**.

Cereri, provăzute cu timbru de 1 leu și marcă de asistență de 50 bani la cari să se alăture:

- Extras din matricula botezașilor;
- Extras din matricula de naștere;
- Certificatul școlar

sânt a se adresa Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane în Sibiu.

Nr. 9153 Bis.

(134) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea celor două posturi de cântăreți la biserica catedrală din Sibiu.

Retribuțiunile lunare ale cântăreților sânt:

1. Salar de bază 300 Lei.
2. Indemnizație de scumpete 950 Lei.
3. Spor de 30%, 375 Lei.
4. Ajutor de familie prescris pentru funcționar public.
5. Indemnizație de chirie 20—25 ori 30% dela salar, după starea familiară.
6. 2 stângini lemne pe an — în natură.

Ceice doresc să reflecteze la aceste posturi, vor avea să și înainteze cererile de concurs Consistorului arhidiecezan din Sibiu până la 20 Noiembrie a. c. însoțite de acte de botez, atestatele școlare și de eventuale certificate de serviciu.

Reflecții au să se prezinte până la acest termen în persoană la Consistorul Arhidiecezan, spre a fi examinați din tipic și cântările bisericesti.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 20 Octombrie 1925.

Consistorul arhidiecezan.

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu, se mai află de vânzare

Noul Testament

(cu litere drile)

de

Andrei baron de Șaguna

Preț: crud 1 Lei 8—, broșat 1 Lei 15—, plus porto postal 1 Lei 5—.

Fabricate noi de cicoare

cu veritabilul „Veritabil Franck”, pe al cărui ambalaj se află numele firmei **Heinrich Franck Söhne** și rășnița de cafea,

O 50 (78)

ca marcă înregistrată.

ambalate de asemenea cu hârtie roșie, se introduc din nou în comerț și se recomandă ca mai «eftin». Să nu admiteți să fiți induși în eroare! Persistați să fiți serviți

Nr. 561—1925

(121) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan, cu drept de succesiune, pe lângă deficientul paroh actual Ion Dima, din Sita Buzăului, de cl. I, protopopatul Oltuz, se deschide concurs cu termen deschis de 30 de zile de la prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreună cu acest post sânt:

1. Leafă de capean de la stat.
1. Jumătate ferdela cucuruz sfărâmat de la o familie.

3. Jumătate din venitele stolare vizitate azi. Concurenții își vor înainta cererile în termen oficiului protopopesc, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul. De la concurenți se cere calificare pentru parohii de clasa primă.

Poiana Sărată (Oltuz), la 5 Oct. 1925. Oficiul protopopesc în înțelegere cu comitetul parohial din Sita-Buzăului.

Ion Bătrîn,
adm. protop.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețuri: Lei 13—, plus spese de poștă Lei 5—

În Editura „Cartea Românească” a apărut

Istoria Românilor din Dacia-Traiană

de
A. D. Xenopol

Ediția III. Volumul I și II — Prețuri ambelor volume Lei 200, plus Lei 15 spese postale, trimițând suma prin mandat poștal

Se poate comanda de la

Librăria Arhidiecezană din Sibiu
Strada Mitropoliei Nr. 45.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române.

Vol. I

Cu 150 documente anexate.

Prețuri 50 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană**, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: Episcopul Nicodem Munteanu
Prețuri: Lei 45—, plus spese de poștă Lei 5—.

Au sosit la **Librăria Arhidiecezană**

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Novități literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minervei, Căminul, Semănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clupe de uitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Biblioteca clasică, Biblioteca inimii, Biblioteca Energia, Cunoștințe folositoare, Seria A, B, C, D. Biblioteca Agricolă și Biblioteca «Semănătorul»

În «**Librăria Bunului Păstor**» au apărut:

Nr. 1. «**Taina pocăinței**». Studiu pastoral de I. Hanzu. Prețuri 1 lei.

Nr. 2. «**Clerul și chestiunea alcoolismului**». Traducere de V. Oana. Prețuri 4 lei.

Nr. 3. «**La centenarul seminarului Andreian**». Disertație de Dr. A. Crăciunescu. Prețuri 1 lei.

4. «**Chemarea preoștilor noastre**». Considerații de actualitate, de mai mulți. Prețuri 5 lei.

Nr. 5. «**Șase predici pentru Duminică postului mare**» și «**Un cuvânt pentru ziua Învierii Domnului**», de mai mulți. Prețuri 2 lei.

Nr. 6. «**Îndrăznești, eu am biruit lumea**». Predici pentru vreme de război, prelucrate după I. Kessler, de Dr. N. Bălan și I. Moșoiu. Prețuri 2 lei.

Nr. 7—8 «**26 Predici la credința creștină sau Tălcuirea Crezului**». Traducere de episcopul Nicodem al Hușilor. Prețuri 10 lei.

Nr. 9. «**Petru Măior și Unirea**» de părintele Terenție. Prețuri 2 lei.

Nr. 10. «**Schisma românească**» sau «**Unirea cu Roma**». Prețuri lei 250.

Nr. 11. «**Studiul pastoral în biserica românească**», de arh. Iuliu Scriban. (Extras din Revista Teologică). Prețuri 20 lei.

Nr. 12. «**Ortodoxia și creștinismul apusean**». Prelucrare din rusește de P. S. Sa Nicodem, episcop al eparhiei Hușilor. Prețuri lei 8.—

Numerii 2, 3, 4, 7—8, 10, 11 și 12 se pot comanda la administrația «**Revistei Teologice**», Sibiu, str. Mitropoliei 32, trimițându-se pe lângă prețuri arătate mai sus și poșta poștal.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

La **Librăria arhidiecezană** se află de vânzare:

1. Mineiul lui Main

cu litere cirile, tipărit în Sibiu, în tipografia episcopescă la 1857, legat, ceva cam întrebunțat, 120 Lei.

4. Psaltirea

publicată românește la 1857 de diaconul Coresi, reproducută cu un studiu bibliografic și un glosar comparativ de B. Petriceicu-Haşden. Edițiunea Academiei Române. Tomul I. București, 1881, legată solid, neîntrebunțată, 80 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

◆ legate și broșate ◆

pentru parohii, bănci, oficii și particulari cu

— prețuri moderate —

Biblioteca Universală

una dintre cele mai de seamă Biblioteci apărute până acum la noi

Nr. 1 apărut 100 ◆ Prețuri unu Nr. 1 Lei

Reclama este sufletul comerțului

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1926

— Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri —

Conținutul acestui Calendar este următorul: Toată darea cea bună... An de muncă: Patriarhatul, Unificarea, Căminare, Donațiuni, La Brașov, La Stockholm, La Ierusalim. Rugăciune de mulțămire, de Regina Maria. Locurile de închinare: Betleem, Nazaret, Capernaum, Ierusalim, Iordan. Cain (versuri). Pelerinajul la Ierusalim, cu interese vederi, între care: minții: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae pe vapor în mijlocul pelerinilor, Sfântia la Râul Iordanului, La Marea Moartă, Muzeul din Cairo, Caravara de pelerini spre piramide, Grupul lor în fața Sfînzului și a piramelor, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae înaintea Sfînzului în Cairo. — Constantin cel Mare și mama sa Elena. Cântec de leagăn (versuri). Icoane din Biblie (Intrarea lui Hristos în Ierusalim, Izgonirea vânzătorilor din biserică, Isus pe mare). Pe cele două maluri ale Nistrului, de Pr. A. Nanu. Cântecul naște (versuri). Nicodim cere interviu Mântuitorului, de Prof. Dr. Gr. Cristescu. Sfântul Duh. Felurile: 1. Jurământul mișelului, 2. Când s'a sădit via. 3. Biblia și Caragiale. 4. Credința mântuitoare. 5. Tatăl nostru unguresc. 6. Șarlatanie adventistă, Glume, Tărgurile. Anunțuri diferite.

Chipuri: Un izvor în pustie. Cetatea Betleemului. Vederea gen. a Nazaretului. Cetatea Ierusalimului. Fațada bisericii sf. Mormânt. Patriarhul Damian al Ierusalimului. Mormântul Maicii Domnului Ierihonul. Botez în apa Iordanului. În pustiu. Cain omorând pe Abel. Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Izgonirea vânzătorilor din biserică. Isus umblând pe mare. Catedrala din Sofia, ș. a.

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; Însemnarea târgurilor, întocmite după luni, ș. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu **Șematismul** bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «**Evidență**» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catihetice și învățători, — și altă ediție **fără Șematism**.

Prețuri: Ediția cu Șematism 40 Lei, — fără Șematism 20 Lei.

Plus poșta poștal Lei 5, și sânt a se trimite înaintea prin mandat poștal.

— **Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat** —